

22. august 2014

Vold og trusler i psykiatrien

FOA har fra 1.-13. august 2014 udført en spørgeskemaundersøgelse om vold og trusler blandt medlemmer, der arbejder i psykiatrien. Undersøgelsen følger op på en undersøgelse med samme tema udsendt til den samme gruppe medlemmer i januar 2014. 2.463 medlemmer blev inviteret til undersøgelsen og 572 gennemførte (heraf 14 kun delvist). Svarprocenten i undersøgelsen var 25.

- Over halvdelen af de adspurgte medlemmer (54 %) har været udsat for fysisk vold inden for det seneste år. Problemet er særligt udtalt blandt ansatte i behandlingspsykiatrien, hvor 68 procent af medlemmerne svarer, at de har været udsat for fysisk vold inden for perioden.
- Næsten fire ud af fem (78 %) svarer, at de inden for de seneste to år har været udsat for trusler om vold. Næsten en tredjedel (31 %) er blevet truet på livet og knap en femtedel af undersøgelsens medlemmer har modtaget trusler mod deres pårørende.
- Næsten halvdelen (46 %) har oplevet at være i livsfare i løbet af den tid de har arbejdet i psykiatrien.
- Halvdelen af medlemmerne i undersøgelsen siger, at de i dag har psykiske eftervirkninger i større eller mindre grad som følge af oplevelser med vold eller trusler i forbindelse med deres arbejde.
- 67 procent af undersøgelsens deltagere svarer, at de eller en kollega har ringet til politiet inden for det seneste år, fordi en borger var voldelig eller truende. Hver femte af disse har oplevet, at politiet ikke tog deres henvendelse alvorligt.
- En ud af fire af undersøgelsens medlemmer har aldrig modtaget undervisning i metoder, som kan virke volds- og konfliktforebyggende.
- To ud af fem medlemmer i undersøgelsen svarer, at der er borgere på deres arbejdsplads, som har våbenlignende genstande (fx boldtræ, knive eller barberknive) på deres værelser eller i deres hjem for at kunne forsvare sig selv. Ni ud af ti af disse medlemmer svarer endvidere, at de i større eller mindre grad frygter, at borgererne vil kunne finde på at bruge disse våbenlignende genstande til at gøre skade på de ansatte.

KONTAKTRapport udarbejdet af:
FOA Kampagne og Analyse

Presse/Fagbladet:

Politisk ansvarlig:

Lars Ole Preisler Hansen
Tlf. 46 97 25 12

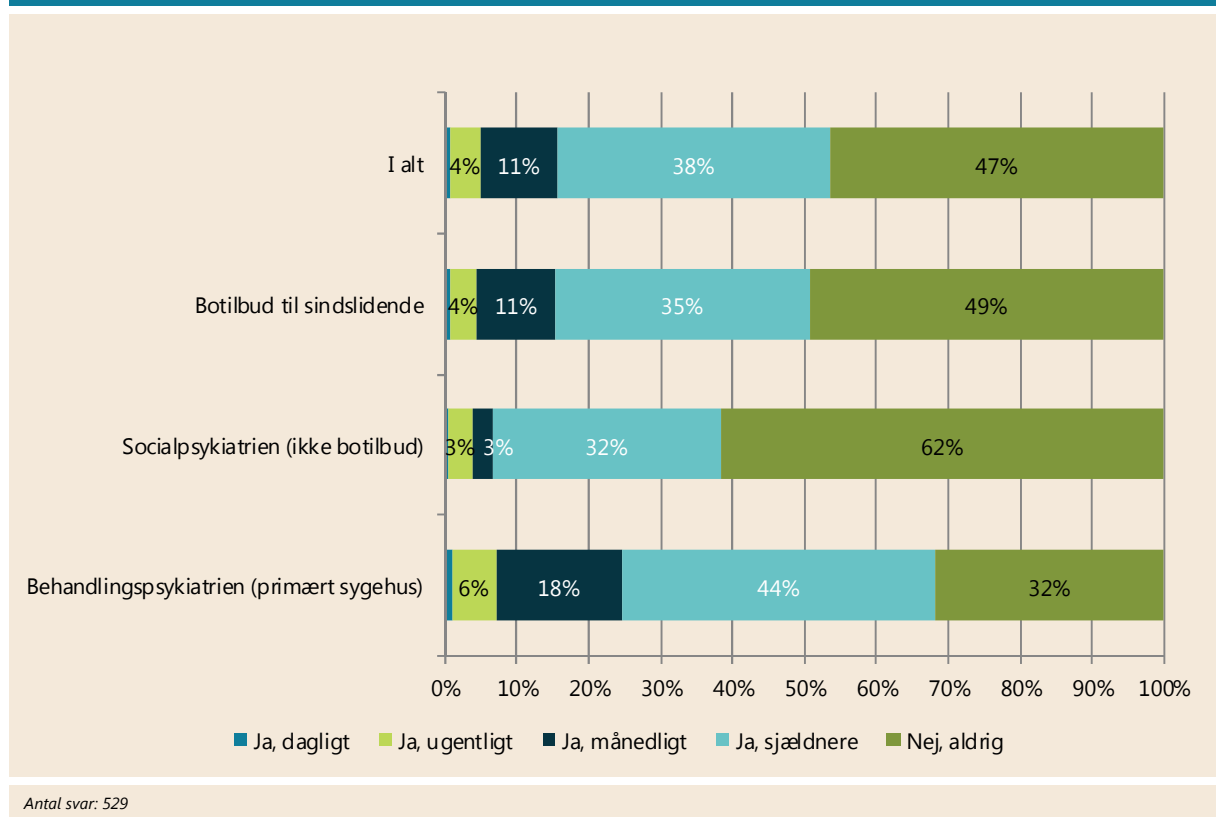
Over halvdelen svarer, at de har været udsat for fysisk vold

Figur 1 illustrerer medlemmernes svar på spørgsmålet: "Har du inden for de sidste 12 måneder været udsat for fysisk vold fra borgere på din arbejdsplads?"

Af figuren fremgår det, at over halvdelen af medlemmerne (54 %) har været udsat for fysisk vold inden for det seneste år. En procent af deltagerne har svaret "Ja, dagligt", fire procent har svaret "Ja, ugentligt", 11 procent har svaret "Ja, månedligt", mens 38 procent har svaret "Ja, sjældnere".

47 procent har svaret, at de ikke har været udsat for vold inden for de seneste 12 måneder.

Figur 1: Har du inden for de sidste 12 måneder været udsat for fysisk vold fra borgere på din arbejdsplads?

Figur 1 viser ligeledes, at der er forskelle på medlemmernes besvarelser afhængigt af, om de er ansat inden for hhv. behandlingspsykiatrien, botilbud for sindslidende eller den øvrige socialpsykiatri (ikke botilbud). Blandt ansatte i behandlingspsykiatrien er det samlet set 68 procent, der svarer, at de har været udsat for vold inden for det seneste år. Til sammenligning er det blandt ansatte ved botilbud for sindslidende og ansatte i den øvrige socialpsykiatri (ikke botilbud) hhv. 51 og 38 procent, der svarer, at de har været udsat for fysisk vold.

Sammenlignes besvarelserne med et identisk spørgsmål stillet til den samme gruppe medlemmer i januar 2014, er der ingen statistiske forskelle på dengang og nu (se evt. undersøgelse om vold i psykiatrien fra januar 2014).

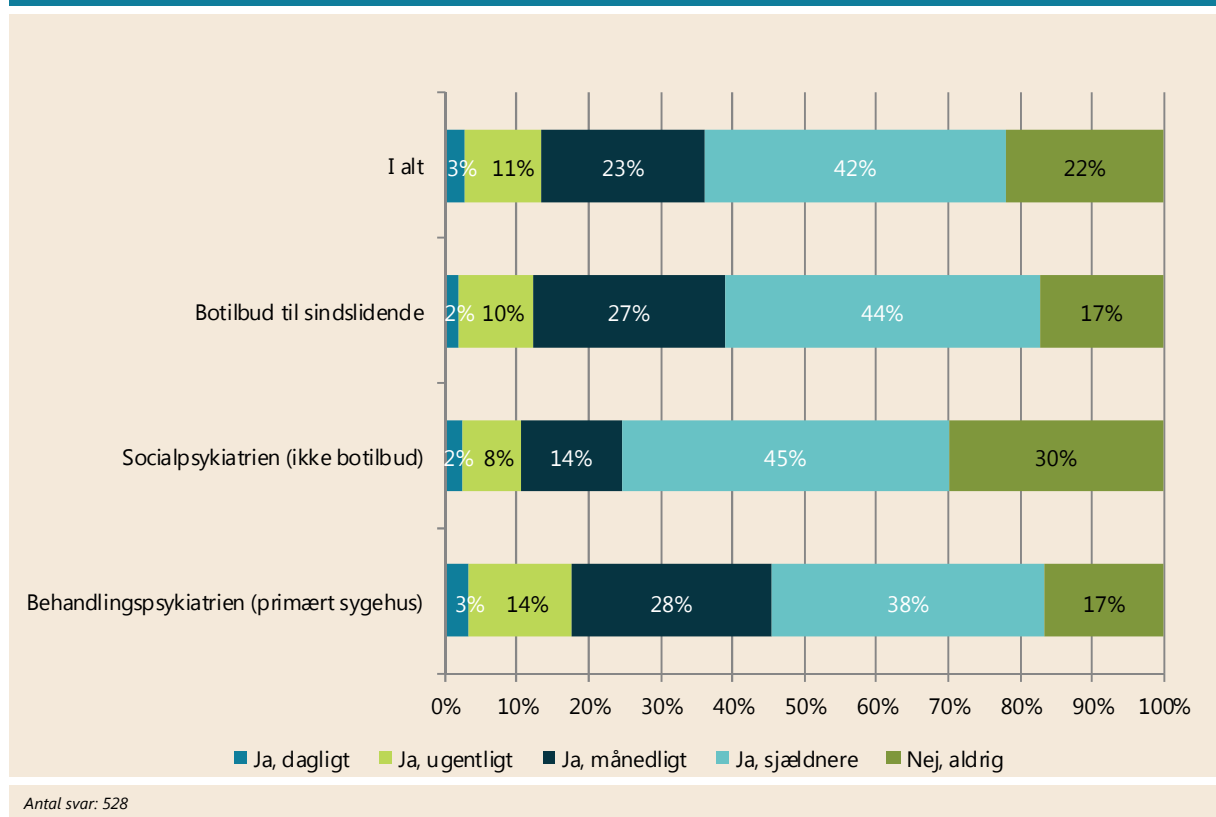
Næsten fire ud af fem er blevet truet med vold

Medlemmerne blev ligeledes spurgt, om de inden for de seneste to år har været udsat for trusler om vold fra borgere på deres arbejdsplads (se figur 2).

Det svarede næsten fire ud af fem (78 %) af de adspurgte medlemmer ja til. Tre procent svarede "Ja, dagligt", 11 procent svarede "Ja, ugentligt", 23 procent svarede "Ja, månedligt" mens 42 procent svarede "Ja, sjældnere".

22 procent har svaret "Nej, aldrig".

Figur 2: Har du inden for de sidste to år været udsat for trusler om vold fra borgere på din arbejdsplads?

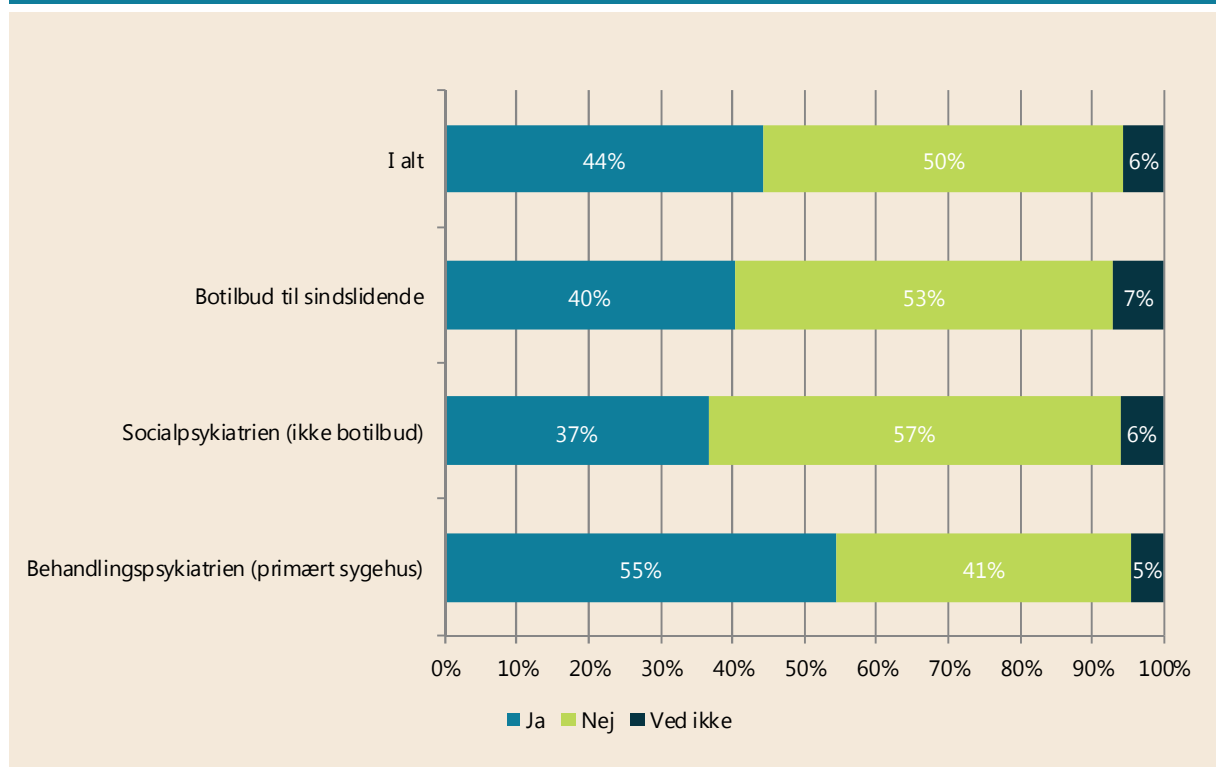
Figur 2 viser ligeledes, at problemet med trusler om vold er størst blandt ansatte i behandlingspsykiatrien og i botilbud for sindslidende. For disse to områder gælder, at i alt 83 procent af medlemmerne har været udsat for trusler om vold inden for den seneste toårige periode. For ansatte i den øvrige socialpsykiatri (ikke botilbud) er det 70 procent.

Næsten en tredjedel af deltagerne undersøgelsen er blevet truet på livet

De medlemmer, som svarede "Ja" til, at de inden for de seneste to år er blevet truet med vold (se figur 2), blev endvidere spurgt om, hvorvidt de inden for de seneste to år er blevet truet på livet af borgere på deres arbejdsplads.

Som figur 3 viser, svarede næsten halvdelen (44 %) af de adspurgte medlemmer "Ja" til dette. Det svarer til 31 procent af alle deltagerne i undersøgelsen.

Figur 3: Har du inden for de seneste to år været udsat for trusler på livet af borgere på din arbejdsplads?

Antal svar: 412. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der tidligere i undersøgelsen havde svaret, at de inden for de seneste to år er blevet truet med vold.

Sammenlignet med de øvrige to områder inden for psykiatrien er det ansatte i behandlingspsykiatrien, der oftest har været udsat for trusler på livet. 55 % af de adspurgte medlemmerne, der er ansat i behandlingspsykiatrien har svaret "Ja" sammenlignet med 40 procent af medlemmerne ansat i botilbud til sindslidende og 37 procent af medlemmerne ansat i den øvrige del af socialpsykiatrien (ikke botilbud).

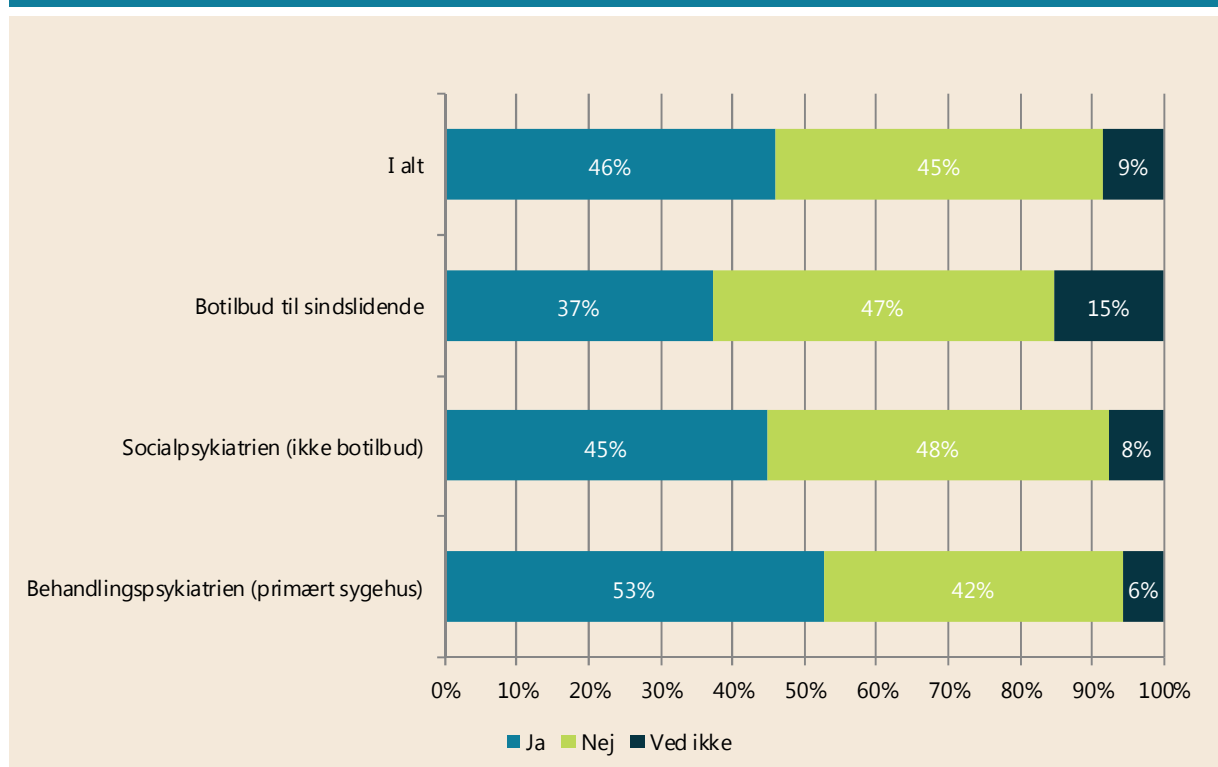
Næsten halvdelen har oplevet at være i livsfare

Alle undersøgelsens medlemmer blev spurgt om, hvorvidt de har været i livsfare pga. trusler eller vold i løbet af den tid de samlet set har arbejdet i psykiatrien. Figur 4 nedenfor viser medlemmernes svar på spørgsmålet.

Næsten halvdelen af medlemmerne i undersøgelsen (46 %) svarede "Ja", mens 45 procent svarede "Nej". Ni procent svarede "Ved ikke".

Figuren viser ligeledes, at problemet er mest udtalt blandt de ansatte i behandlingspsykiatrien. Blandt dem svarer 53 procent ja, mens det for ansatte i socialpsykiatrien er 45 procent og for ansatte i botilbud til sindslidende er 37 procent.

Figur 4: Tænk tilbage på den tid, du samlet set har arbejdet i psykiatrien. Har du i løbet af den tid oplevet, at dit liv har været i fare på grund af vold eller trusler fra beboere/borgere/patienter?

Antal svar: 528

I et åbent kommentarfelt havde medlemmerne mulighed for at beskrive situationer, hvor de var blevet truet på livet eller havde været i livsfare. Den mulighed benyttede 180 medlemmer sig af. Her er et uddrag af medlemmernes eksempler:

"En psykotisk beboer forsøgte flere gange at stikke mig med en filletkniv. En anden beboer indkøbte en økse for at smadre mine knæskaller (vi nåede at konfiskere øksen inden, der skete noget). Jeg har fået kastet tallerkener, askebægre, sukkerskåle, tunge glas m.m. efter mig. Jeg har flere gange fået knytnæveslag i ansigt og på kroppen (også indenfor det seneste år). Jeg har fået spyt fra hepatitispatient i ansigtet."

Social- og sundhedsassistent ansat ved bofællesskab for psykisk syge

"En psykotisk borger forsvarede sig med en kniv, da personalet skulle ind på dennes værelse. Han stak ud efter mig og jeg måtte afværge med hånden - fik et lille stik."

Social- og sundhedsassistent ansat ved bofællesskab for psykisk syge

"Voldsomt overfald for ca 8 år siden, hvor jeg lå på gulvet og modtog slag og spark. Var sygemeldt i ca. 4-5 måneder og vendte ikke tilbage til samme arbejdsplads mere."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

"Over de sidste par år ringer vi næsten ugenligt efter politi i psykiatrien, pga. ekstremt voldelige og påvirkede patienter. Samtlige af personalet bliver voldsomt truet også med våben/våbenligende genstande. Min familie frygter meget for mit liv..."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

"Ikke for at lyde smart, men jeg har oplevet så mange trusler på livet, både verbalt og fysisk, at der ikke er plads nok i jeres felt. Sidste gang var i nattevagt mellem mandag og tirsdag i denne uge. En patient stillede sig i døren til kontoret, hvor han verbalt truede min kollega og mig med at sprætte os op. Det endte med, at politiet kom til afdelingen, og patienten blev tvangsfixeret. Patienten har under tidligere indlæggelse slået og givet skaller til kollegaer på andre afdelinger."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

"Jeg har gennem mine år i psykiatrien oplevet mange trusler, både verbale og fysiske. Jeg oplevede, at jeg sammen med en kollega blev jagtet af en patient, der havde et en meter langt jernrør som våben. Vi måtte barrikadere os indtil politiet kom. Patienten kom efterfølgende på Sikringen."

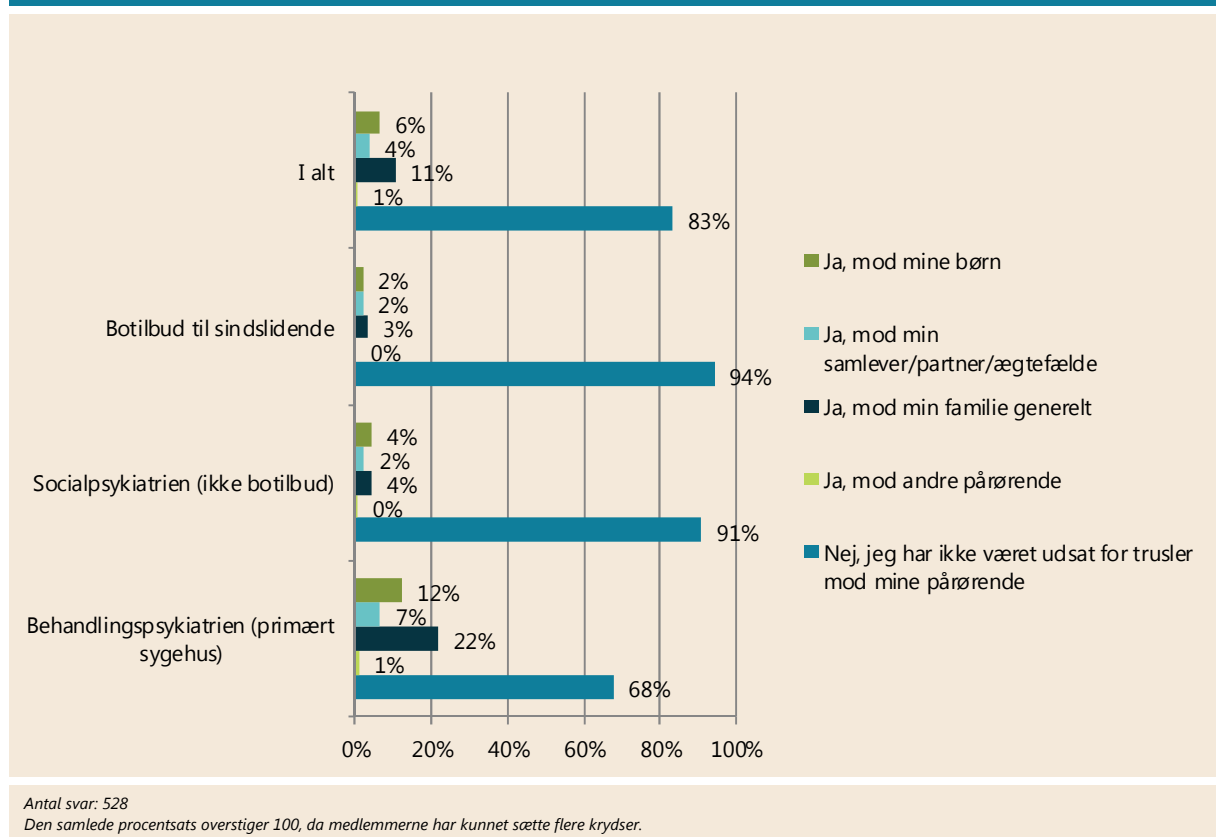
Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

Knap en femtedel har modtaget trusler mod deres pårørende

Figur 5 nedenfor viser medlemmernes svar på spørgsmålet om, hvorvidt de inden for de seneste to år har modtaget trusler mod deres pårørende.

Seks procent har svaret, at de har modtaget trusler mod deres børn. Fire procent har modtaget trusler mod deres samlever, partner eller ægtefælle. 11 procent har modtaget trusler mod familien generelt og en procent har modtaget trusler mod andre pårørende. Modsat har 83 procent af medlemmerne svaret, at de ikke har været udsat for trusler mod deres pårørende (bemærk at den samlede procentsats overstiger 100, da medlemmerne har kunnet sætte flere krydser).

Figur 5: Har du inden for de seneste to år modtaget trusler mod dine pårørende? - Du kan sætte flere krydser

Sammenlignes de tre hovedområder inden for psykiatrien med hinanden, viser det sig, at trusler mod pårørende er mest udbredt blandt ansatte i behandlingspsykiatrien. Her er det 68 procent af medlemmerne, der svarer, at de ikke har modtaget trusler mod deres pårørende. For ansatte ved botilbud for sindslidende og ansatte i socialpsykiatrien er det hhv. 94 og 91 procent, der ikke har oplevet trusler mod deres pårørende.

I et åbent kommentarfelt giver et medlem følgende eksempel på trusler mod familien:

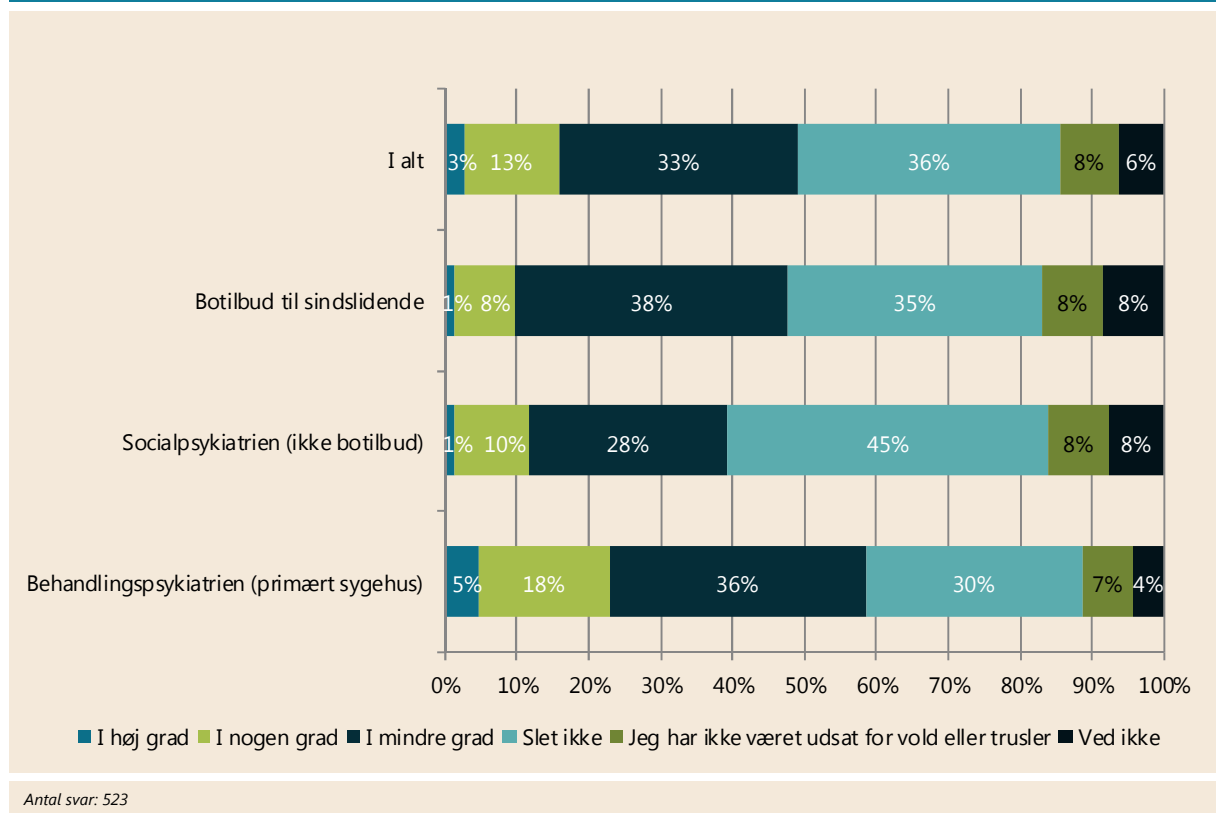
En patient, der lige er blevet bæltefixeret ved politiets hjælp, spørger om jeg har en stor mur omkring mit hjem, og om jeg er glad for min familie. Han siger jeg skal passe på min familie og mig selv, når han kommer ud.

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

Halvdelen af undersøgelsens medlemmer har i større eller mindre grad psykiske eftervirkninger af vold eller trusler

Figur 6 viser, i hvilken grad undersøgelsens deltagere i dag har psykiske eftervirkninger som følge af oplevelser med vold eller trusler fra borgere/beboere/patienter i forbindelse med deres arbejde.

Figur 6: I hvilken grad har du i dag psykiske eftervirkninger som følge af oplevelser med vold eller trusler fra beboere/borgere/patienter i forbindelse med dit arbejde i psykiatrien?

Sammenlagt svarer ca. halvdelen (49 %), at de i dag i større eller mindre grad har psykiske eftervirkninger som følge af vold eller trusler. Heraf svarer 3 procent, at de "i høj grad" har eftervirkninger, 13 procent svarer, at de har eftervirkninger "i nogen grad", mens 36 procent svarer, at de "i mindre grad" har eftervirkninger som følge af vold og trusler.

36 procent af de adspurgte svarer, at de slet ikke har eftervirkninger, mens 8 procent svarede, at de ikke havde været udsat for vold eller trusler. 6 procent har svaret "Ved ikke".

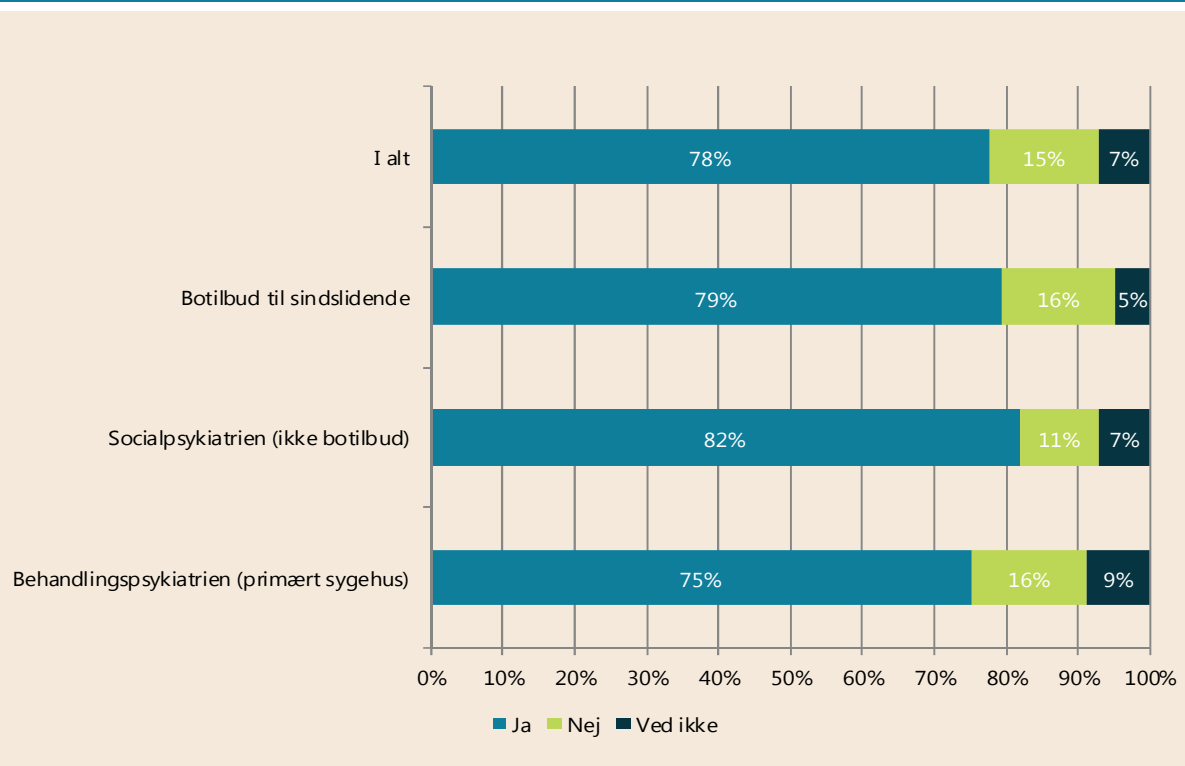
Andelen af medlemmer, der har psykiske eftervirkninger, er markant højere blandt ansatte i behandlingspsykiatrien end den er for de ansatte på de to øvrige områder.

Registrering og anmeldelse af trusler internt og eksternt

Medlemmer, der havde svaret ja til, at de er blevet truet med vold eller trusler på livet fik stillet følgende spørgsmål: "Tænk på den seneste gang, hvor du blev truet med vold eller trusler på livet i forbindelse med dit arbejde. Blev truslen registreret internt? Det kan fx være i en brugerjournal eller til arbejdsmiljøorganisationen."

Figur 7 nedenfor viser, at 78 procent af medlemmerne svarer, at truslen blev registreret internt. 15 procent svarer, at den ikke blev registreret, mens syv procent har svaret "Ved ikke".

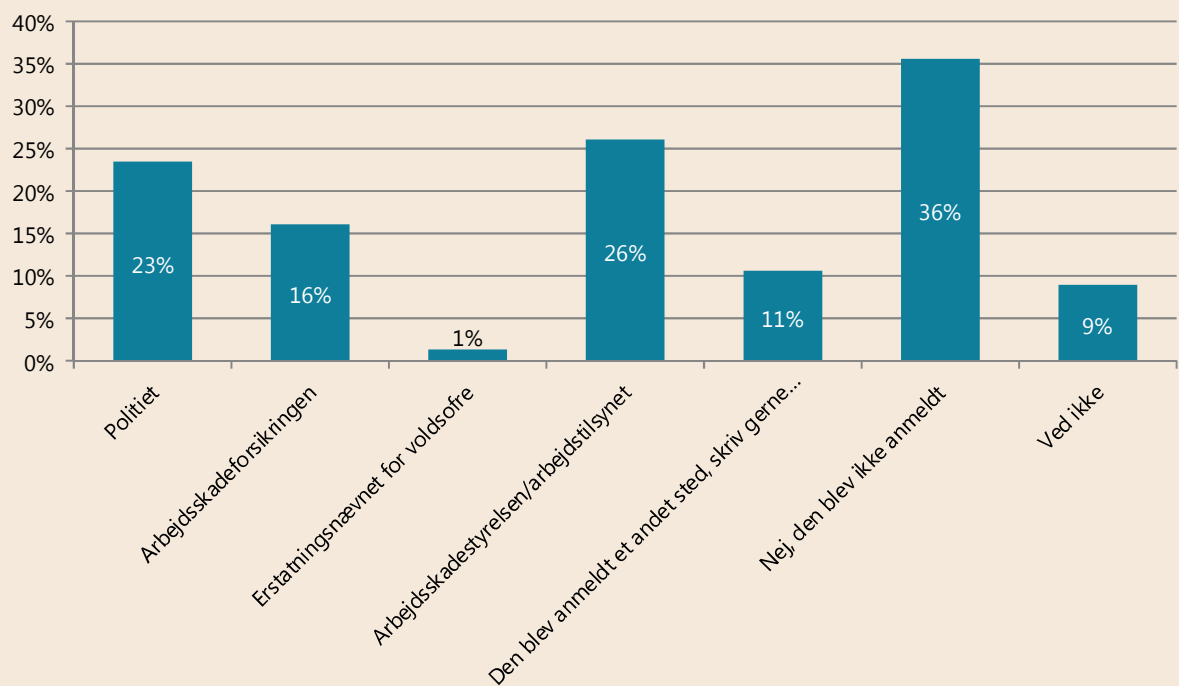
Figur 7: Tænk på den seneste gang, hvor du blev truet med vold eller trusler på livet i forbindelse med dit arbejde. Blev truslen registreret internt? Det kan fx være i en brugerjournal eller til arbejdsmiljøorganisationen.

Antal svar: 405. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der tidligere i undersøgelsen havde svaret, at de er blevet truet med vold eller trusler på livet inden for de seneste to år.

Samme gruppe medlemmer blev endvidere spurgt om, hvorvidt truslen blev anmeldt til myndighederne. Figur 8 nedenfor viser fordelingen af medlemmernes besvarelser.

Figur 8: Blev truslen anmeldt til nogen af følgende myndigheder? - Du kan sætte flere krydser

Antal svar: 406. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der tidligere i undersøgelsen havde svaret, at de er blevet truet med vold eller trusler på live inden for de seneste to år.

23 procent svarede, at truslen blev anmeldt til politiet, 16 procent svarede, at den blev anmeldt til arbejdsskadeforsikringen, en procent svarede, at truslen blev anmeldt til erstatningsnævnet for volds ofre, 26 procent svarede, at truslen blev anmeldt til arbejdsskadestyrelsen/arbejdstilsynet, mens 11 procent svarede, at den var blevet anmeldt et andet sted.

36 procent svarede, at truslen ikke var blevet anmeldt, og ni procent svarede "Ved ikke".

Flere af medlemmernes skriftlige kommentarer handlede om registrering og anmeldelser af episoder med vold og trusler. Medlemmernes erfaringer går i flere retninger. Nogle medlemmer skriver, at deres arbejdspladser er omhyggelige med at registrere og anmelde trusler og vold.

Truende eller aggressiv adfærd bliver politianmeldt næsten som rutine, da vi gerne vil sende et signal om, at den adfærd ikke er acceptabel

Social- og sundhedsassistent, støtte/kontakt psykiatrien

Andre oplever ikke, at der følges ordentligt op:

Jeg oplever, at ledelsen ikke opfordrer til at politianmelde. Vi havde en meget truende patient, som truede kollegaer med at opsøge dem og deres familie privat. Ledelsen skrev til os, at de gerne ville være behjælpelige med at politianmelde, men at vi skulle vide at vores navn dermed kom frem!! Jeg finder det utilstedeligt, at ledelsen ikke bruger deres energi på, at opfordre til at politianmelde sådanne hændelser og fortælle, hvor få der reelt bliver opsøgt privat. Trusler er blevet en accepteret del af vores arbejde.

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

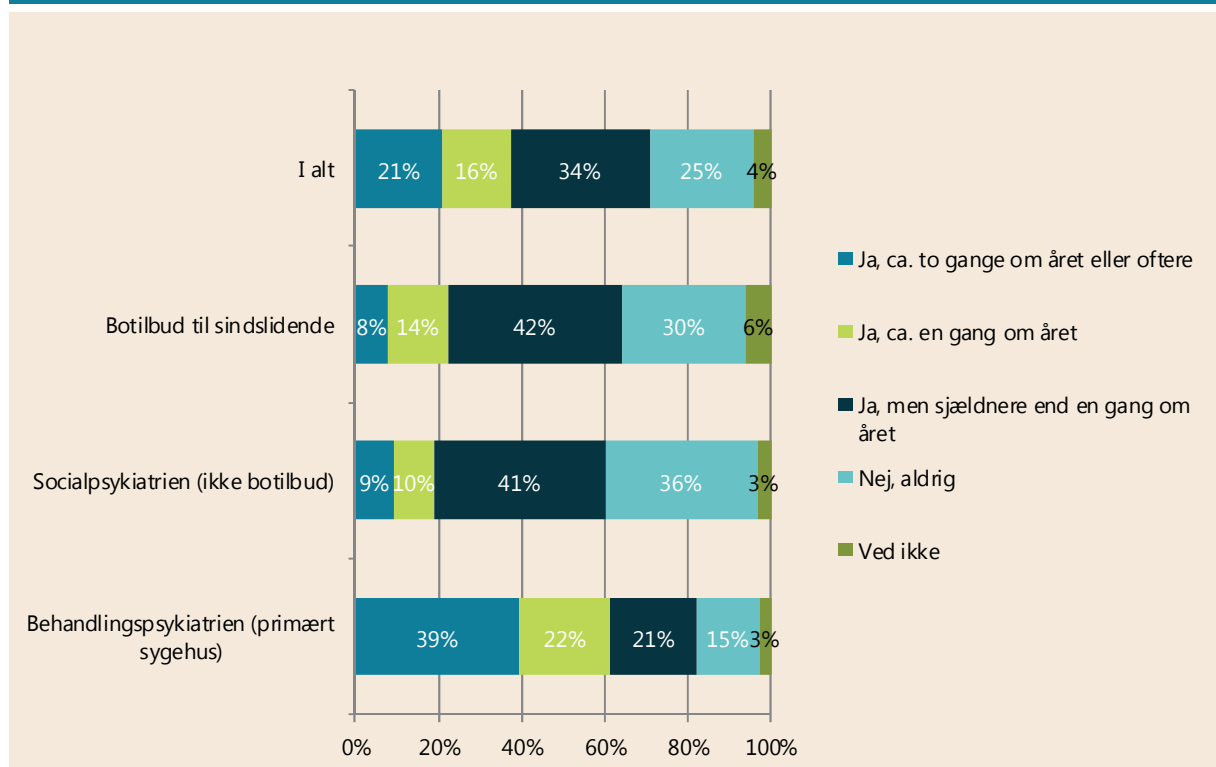
Vold og trusler på min arbejdsplads tages ikke særligt seriøst. Det virker som om, at det er noget, man skal finde sig i med dette arbejde. Derudover er det mig ufatteligt, at regionen kan få lov til at være selvforsikrende. Regionen gør alt for at slippe for at udbetale erstatning efter arbejdsskader...

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

En ud af fire har aldrig modtaget undervisning i volds- og konfliktforebyggelse

Figur 9 nedenfor viser, at en fjerdedel af de adspurgte svarer, at de aldrig har modtaget undervisning i metoder, der kan virke volds- og konfliktforebyggende. 34 procent svarer, at de har modtaget undervisning sjældnere end en gang om året. 16 procent svarer ca. en gang om året, mens 21 procent har svaret, at de har modtaget undervisning i volds- og konfliktforebyggelse ca. to gange om året eller oftere.

Figur 9: Får du på din arbejdsplads regelmæssigt tilbudt undervisning i metoder, som kan virke volds- og konfliktforebyggende (fx Low Arousal, Marte MEO mv.)?

Antal svar: 521

Andelen af medlemmer, der aldrig har modtaget undervisning i voldsforbyggelse er markant større blandt ansatte i botilbud for sindslidende (30 %) og ansatte i socialpsykiatrien (36 %) end den er for ansatte i behandlingspsykiatrien (15 %). For de medlemmer, der svarer, at de har modtaget undervisning mindst to gange om året er tendensen den samme. 39 procent af de ansatte behandlingspsykiatrien svarer, at de modtager undervisning i voldsforbyggelse mindst to gange om året. Dette gælder kun for hhv. 8 og 9 procent af ansatte ved botilbud for sindslidende og ansatte i den øvrige socialpsykiatri.

Et medlem giver følgende skriftlige kommentar om emnet:

Der mangler generelt undervisning i empatisk kommunikation i psykiatrien. Hvordan taler man en konflikt op og ned m.m.

Plejer ansat på psykiatrisk sygehus

Et andet medlem skriver følgende:

Uddannelse / kurser er meget vigtige. Personalet på min arbejdsplads er veluddannede og har stor erfaring. Derfor har vi meget lidt vold eller trusler om vold på vores arbejdsplads.

Social- og sundhedsassistent, værested for psykisk syge

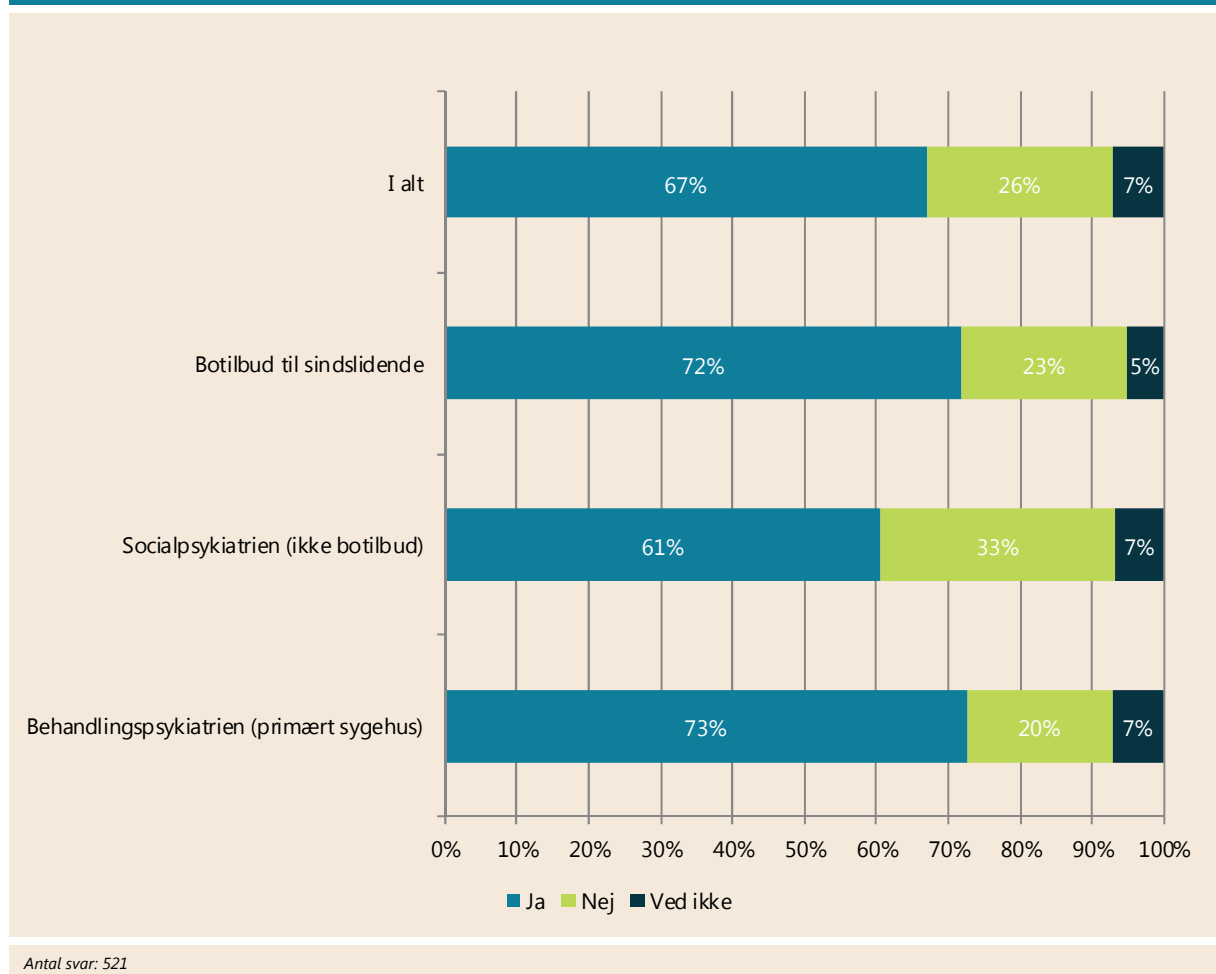
Opkald til politi/alarmcentral

Som figur 10 viser, blev undersøgelsens deltagere spurgt om, hvorvidt de eller en kollega inden for de seneste to år har ringet til politiet/alarmcentralen, fordi en borger var voldelig eller truende.

Det svarede 67 procent af medlemmerne i undersøgelsen "Ja" til. 26 procent svarede "Nej" og 7 procent svarede "Ved ikke".

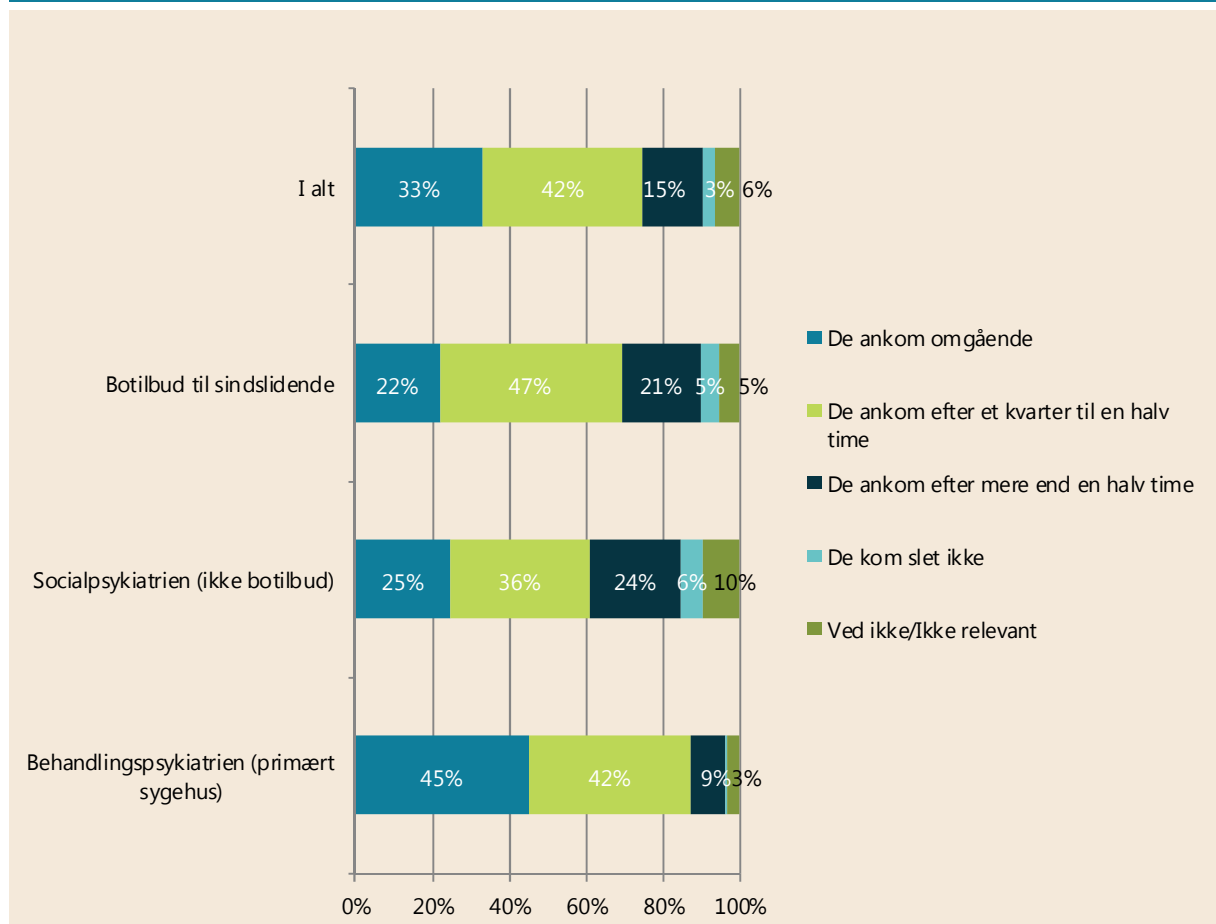
Ser man på forskellen mellem de tre hovedområder inden for psykiatrien, fremgår det, at ansatte i behandlingspsykiatrien og ansatte ved botilbud for sindslidende oftere end ansatte i socialpsykiatrien (ikke botilbud) har måttet ringe til politiet, fordi en borger var voldelig eller truende.

Figur 10: Har du eller en kollega inden for de seneste to år ringet til politiet/alarmcentralen, fordi en borger var voldelig eller truende?

De medlemmer, der svarede "Ja" til ovenstående spørgsmål (altså at de eller en kollega inden for de seneste to år havde ringet til politiet, fordi en borger var voldelig eller truende), blev endvidere spurgt om, hvor hurtigt politiet ankom sidste gang, de ringede til politiet (se figur 11), og hvorvidt de havde oplevet, at politiet ikke tog deres opkald alvorligt (se figur 12).

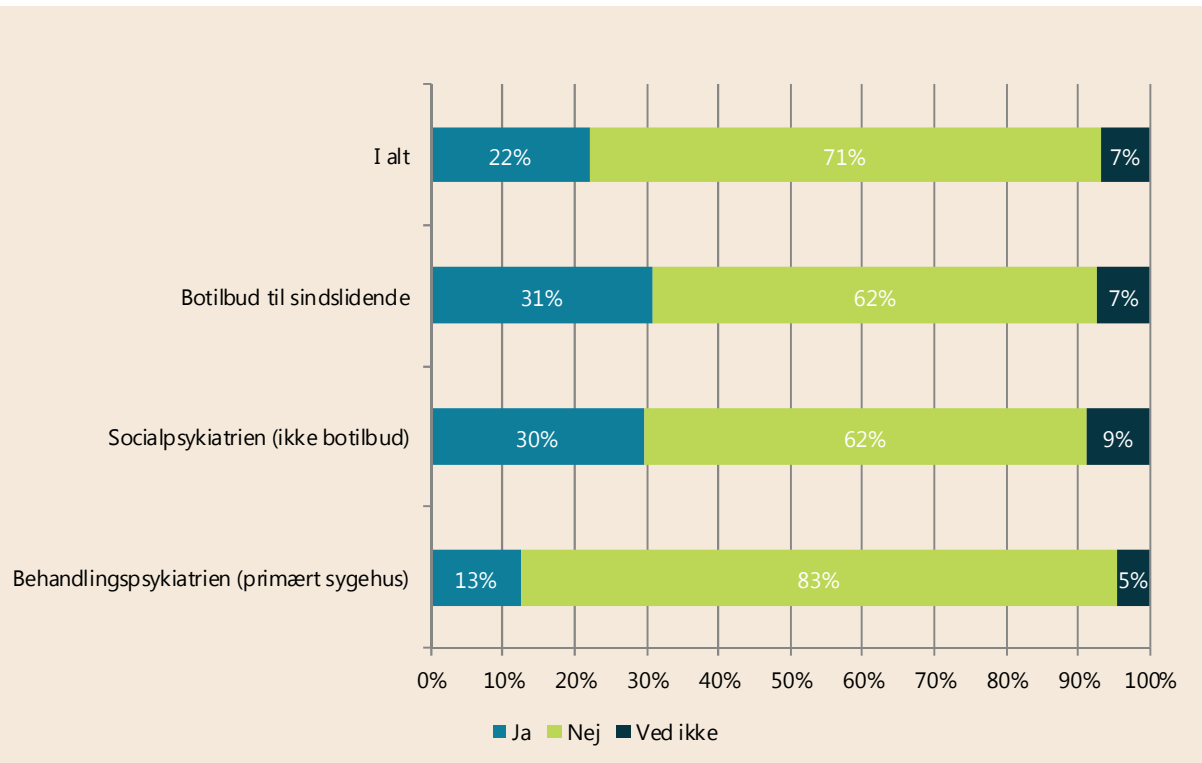
Figur 11: Tænk på sidste gang, hvor du eller en kollega ringede efter politiet/alarmcentralen pga. vold eller trusler. Hvor hurtigt ankom politiet?

Antal svar: 349. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der tidligere i undersøgelsen havde svaret, at de selv eller en kollega inden for de seneste to år havde ringet til politiet, fordi en borger var truende eller voldelig.

Figur 11 viser, at 33 procent svarede, at politiet kom omgående. 42 procent svarede, at politiet kom efter et kvarter til en halv time og 15 procent svarede efter en halv time. Tre procent svarede, at politiet slet ikke kom. Ansatte i behandlingspsykiatrien oplever tilsyneladende, at politiet kommer hurtigere end ansatte indenfor de øvrige to hovedområder af psykiatrien gør det. Blandt førstnævnte er det 45 procent af de adspurgte, der svarer, at politiet kom omgående, mens det for de to øvrige områder er hhv. 22 og 25 procent.

Figur 12: Har du inden for de seneste to år oplevet, at politiet ikke har taget dit opkald om vold/trusler alvorligt?

Antal svar: 349. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der tidligere i undersøgelsen havde svaret, at de selv eller en kollega inden for de seneste to år havde ringet til politiet, fordi en borger var truende eller voldelig.

Figur 12 viser, at lidt mere end hver femte (22 %) inden for de seneste to år har oplevet, at politiet ikke har taget deres opkald om vold eller trusler alvorligt. Modsat svarede 71 procent af medlemmerne "Nej" til spørgsmålet, mens syv procent svarede "Ved ikke".

Endvidere viser figur 12, at andelen af medlemmer, der har oplevet, at politiet ikke har taget deres opkald om vold/trusler alvorligt, er højest blandt ansatte ved botilbud for sindslidende (31 %) og ansatte i den øvrige socialpsykiatri (30 %). Til sammenligning er det kun 13 procent af de ansatte i behandlingspsykiatrien, der svarer, at de har oplevet, at politiet ikke har taget deres opkald alvorligt.

I undersøgelsens åbne kommentarfelt giver medlemmerne udtryk for forskelligartede oplevelser med politiet.

Fx skriver et medlem ansat på en retspsykiatrisk afdeling at politiet kommer meget hurtigt:

Jeg arbejder på Retpsyk. Afd. Vi har direkte nummer til politiet, så de kommer hurtig, det skal også nævnes, at over de sidste par år ringer vi næsten ugenlig efter politi i psykiatrien, pga. ekstrem voldelige og påvirkede patienter.

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

Nogle medlemmer har den modsatte erfaring:

Politiet kom ikke, de henviste til psykiatrisk skadestue. Psykiatrisk skadestue ville ikke modtage. En meget frustrerende situation at stå i ikke at kunne modtage den fornødne hjælp.

Plejhjemsassistent ansat på psykiatrisk bocenter

Sidste gang jeg ringede til politiet pga. en borger, der var truende (der var skrevet gule papir) ville de ikke komme, da der ikke var plads på psykiatrisk sygehus!

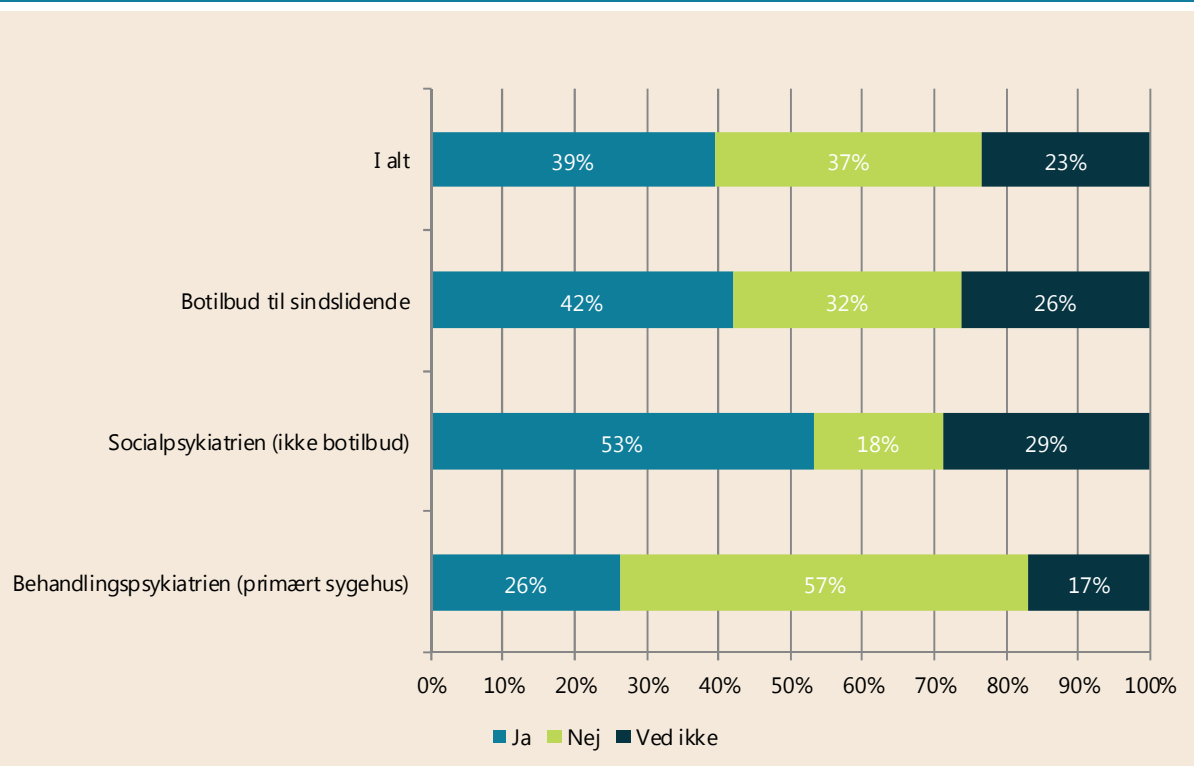
Social- og sundhedsassistent, bofællesskab for psykisk syge

To ud af fem medlemmer oplever borgere, der har våbenlignende genstande

Figur 13 nedenfor viser, at to ud fem af de adspurgte medlemmer (39 %) oplever, at der er borgere, beboere eller patienter på deres arbejdspladser, der har våbenlignende genstande for at kunne forsvare sig selv. 37 procent har svaret "Nej" til spørgsmålet, mens 23 procent har svaret "Ved ikke".

Figur 13 viser endvidere, at sådanne våbenlignende genstande tilsyneladende er mest udbredte blandt borgere i socialpsykiatrien (ikke botilbud). 53 procent af de ansatte i socialpsykiatrien svarede "Ja" til spørgsmålet, 42 procent af de ansatte ved botilbud svarede "Ja", mens 26 procent af de ansatte i behandlingspsykiatrien svarede "Ja".

Figur 13: Er der borgere/beboere/patienter på din arbejdsplads, som har våbenlignende genstande (fx boldtræ, knive eller barberknive) på deres værelser/i deres bolig for at kunne forsvare sig selv?

Antal svar: 519

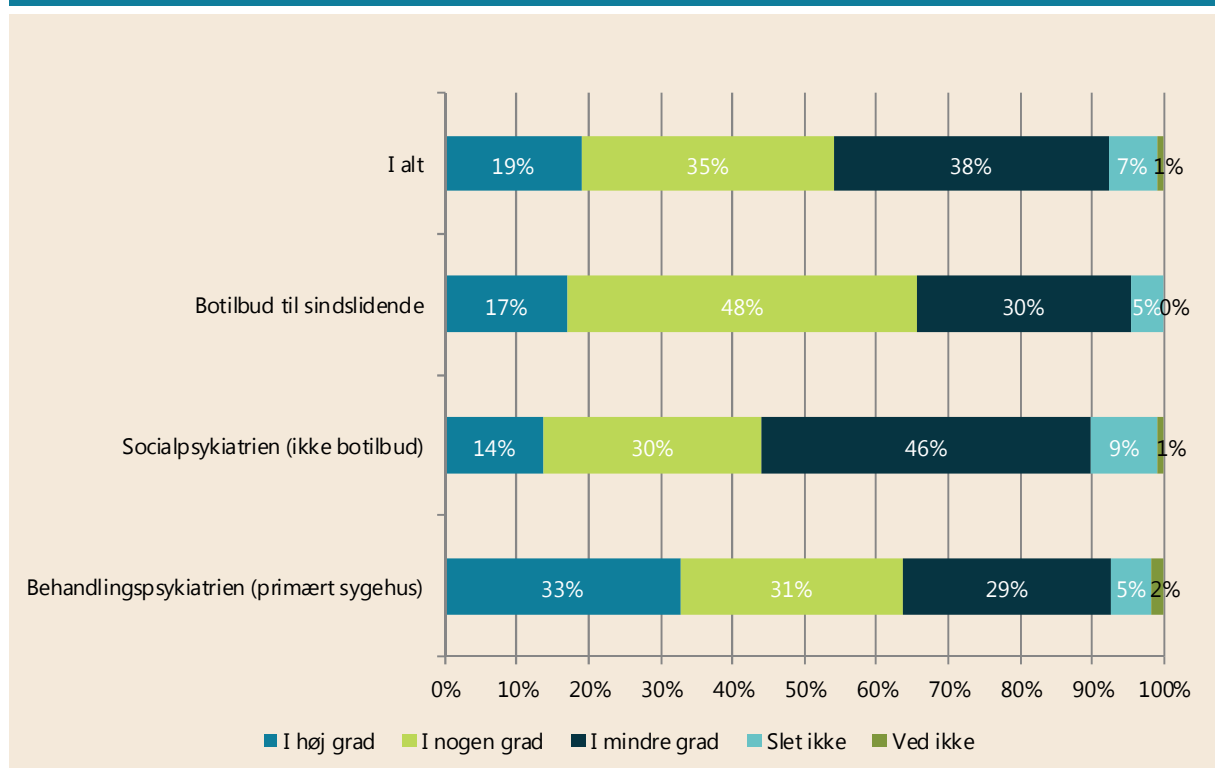
De medlemmer, som svarede ja til ovennævnte spørgsmål (altså at der er borgere på deres arbejdspladser, der har våbenlignende genstande for at kunne forsvare sig selv) blev endvidere spurgt om, i hvilket grad de frygter, at borgere med sådanne våbenlignende genstande vil bruge genstandene til at gøre skade på de ansatte.

19 procent svarede "I høj grad". 35 procent svarede "I nogen grad", mens 38 procent svarede "I mindre grad". Flere end ni ud af ti af de adspurgte medlemmer frygter altså i større eller mindre grad, at våbenlignende genstande kan blive brugt til at gøre skade på dem eller deres kolleger.

Kun 7 procent svarede "Slet ikke", mens en procent svarede "Ved ikke".

De ansatte i behandlingspsykiatrien er markant mere bekymrede for, at borgere med våbenlignende genstande vil bruge disse genstande til at gøre skade på personalet, end ansatte i socialpsykiatrien og ansatte ved botilbud for sindslidende er. 33 procent af medlemmerne ansat i behandlingspsykiatrien svarede "I høj grad", sammenlignet med hhv. 14 og 17 procent i de to sidsnævnte grupper.

Figur 14: I hvilken grad frygter du, at borgere/beboere/patienter med sådanne våbenlignende genstande vil kunne finde på at bruge disse våbenlignende genstande til at gøre skade på dig eller dine kolleger?

Ansvar svar: 205. Spørgsmålet blev kun stillet til medlemmer, der i undersøgelsens foregående spørgsmål havde svaret "Ja" til, at der er borgere på deres arbejdsplads, der har våbenlignende genstande for at kunne forsvare sig selv.

Medlemmerne i undersøgelsen havde mange kommentarer vedrørende våben og våbenlignende genstande. Her er nogle eksempler:

"Man kan desværre ikke forbyde køkkenknive, lægtehammer osv., da det er borgers eget hjem."

Social- og sundhedsassistent ansat på plejehjem for psykisk syge

"Vi har alt for mange ting i afdelingen og på stuerne, som kan bruges til at yde vold med."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

"Beboerne her på bostedet har egen lejlighed, og derfor egne skarpe genstande. De kommer og går frit her på fællesarealer, hvor vi som medarbejder også har kontorer. Derfor virker det som falsk trykthed, når vi nu skal låse knive inde (efter drabet på en medarbejder på ringbo). Det giver ingen mening."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk bocenter

"Der har været flere episoder, hvor patienter har brækket dele af møbler eller inventar for at bruge disse til slagvåben. Disse ting er sket både på eget afsnit og er også, hvad vi kan møde, når vi render til andet afsnit på grund af, der er alarm fra dette afsnit. Er også en enkelt gang mødt af patient, der havde en brødkniv og gik og truede med denne."

Plejer på psykiatrisk sygehus

"Patienter kan jo godt have "våbenlignende" ting, som de kan tage med ind eller få fra andre eller selv lave af gafler, bordknive samt andre ting fra afsnittet. Jeg har lige været ude for 2 episoder på 1 uge."

Social- og sundhedsassistent ansat på psykiatrisk sygehus

Metode

Indsamlingsperiode

Undersøgelsen er gennemført i perioden 1.-13. august 2014.

Indsamlingsmetode

Svarene er indsamlet via en internetbaseret spørgeskemaundersøgelse. Der blev udsendt én påmindelse i perioden.

Målgruppen

Målgruppen for undersøgelsen er de medlemmer med kendt e-mailadresse, der arbejder i psykiatrien. Medlemmerne er udvalgt efter de arbejdspladsoplysninger, der er registreret om dem i FOAs medlemsregister.

Antal besvarelser og svarprocent

2.463 medlemmer blev inviteret til undersøgelsen pr. mail. 212 e-mailadresser viste sig at være uvirksomme, så det reelle antal inviterede var 2.251. I alt deltog 572 medlemmer i undersøgelsen, heraf gennemførte 558 undersøgelsen fuldt ud. Det giver en svarprocent på 25, hvilket er tilfredsstillende for denne type undersøgelser.

Repræsentativitet

Der er ikke gennemført en nærmere analyse af repræsentativiteten.

Analyse, herunder evt. vægtning af data

537 af de medvirkende har oplyst, at de arbejder i psykiatrien. Analysen, der ligger til grund for dette notat, vedrører svarene fra disse medlemmer. Medlemmerne har kunnet angive mere detaljerede oplysninger om deres arbejdsområde end de tre hovedområder, som dette notat beskriver. Medlemmernes svar er omkodet til disse tre hovedområder. Der er ikke anvendt vægtning af data.